

IV.

Betænkning

over

Forflag til Lov om Afgiften af indenlandst Roesukker.

(Afgiven af Landsstingets Udvalg den 22de November 1876.)

Alerede i forrige ordentlige Samling bifaldt Landsstinget den ved nærværende Lovudkast foreslaaede 4 pCts. Medsættelse i Afgiften paa det indenlandst Roesukker, der er bleven anset tilraadelig for at bringe de Klager til at forstumme, der ere førte over, at det indenlandst Sukker imod den i Loven af 3die Mai 1873 udtalte Hensigt, at beskafte det lige med det udenlandst, skulde være stærkere bebyrdet end dette. Udvalget maa, under den Forudsætning, at der ingen Grund findes til at fravige Principet af lige Beskatning for det indenlandst og det indførte Sukker, anbefale Thinget at fastholde dets angaaende denne Sag i den nævnte tidligere Samling fattede Beslutning; men, naar det i Henhold til de Betragtninger, der laa til Grund for denne, antages, at det Beløb, der af de indenlandst Sukkerfabrikanter hidtil har været erlagt i Afgift af det af dem tilvirkede Sukker, har været større, end det efter den ved Loven af 1873 opstillede Lighedsgrundsetning burde have været, forekommer det Udvalget tillige, at Billighed taler for, at det, de saaledes have betalt mere, end denne Grundsetning maatte medføre, bliver dem tilbagebetalt. Det man derfor skal tillade sig at stille et Forflag i denne Retning, tilføies, at efter de Udvalget foreliggende Oplysninger maa det Beløb, der dertil vilde blive at udrede af Statskassen, anslaaes til ca. 15,000 Kr.

Efter den ved Forhandlingerne under Sagens første Behandling i Thinget dertil givne Anledning har Udvalget imidlertid ikke troet uden videre at burde betragte det som givet, at det ved Loven af 3die Mai 1873 fastslaaede Princip for Sukkerbeskatningen maatte lades uroffret; det har ikke ment at kunne undlade at opfaae og besvare sig det Spørgsmaal, om der kunde være Grund til

at give efter for de Stemmer, der i den senere Tid have ladet sig høre for, at der til Opmytning af den for Agerbrugets Fremme saa vigtige Roesdyrkning burde indrømmes det indenlandst Sukker en Afgiftsfrihed eller Afgiftslettelse, der kunde give det et væsentligt Fortrin i Konkurrencen med det udenlandst. Udvalgets Flertal (Møller, Johansen, Møllike, Næring, Zytphen-Abeler) har dog ved sine Overveielser heraf ikke kunnet komme til andet Resultat, end at det ikke kan tilraade nogen Eftergivnehed for de Dnsker, der i saa Henseende ere bleve fremfattede. Der har i Udvalget ikke været nogen Tvivl om, at det er af største Vigtighed for vort Agerbrug, at Dyrtningen af Roesfrugter til Kvægfoder efterhaanden kommer til at spille en større Rolle i Landbedriften, end den i Reglen har gjort hidtil; men medens Flertallet ingen Frygt har for, at denne Udvikling ikke overalt, hvor Forholdene dertil ere modne, skulde bane sig Vej paa naturlig Maade, frendreven alene ved Landmandens Ertjendelse af, hvad der er hans sande Fordel, finder man det derimod mere tvivlsomt, hvormeget Interesse det kan have for Samfundet i Almindelighed, i enkelte Egne at faae en hurtigere Fremgang i Roeskulturen bragt tilveie ved Hjælp af Sukkerindustrien. Som det under Forhandlingerne i Thinget blev fremhævet og oplyst af Conseilspræsidenten, vilde det, selv om man ved et nyt Afgiftssystem bragte det til, at kun indenlandst Sukker fortæredes her i Landet, dog kun være en forholdsvis liden Del af Landets Forder i de ved det nye System opstillede Sukkerfabrikers nærmeste Omegn, hvorfor man vilde have Brug til Roer til Sukkerindvindingen, og medens Sukkerfabrikerne ganske vist ei vilde undlade i denne deres Omegn at udøve gavnlige Virkninger i flere Retninger, kan man dog heller ikke være blind for,